

Συμπέρασμα

1) Ἐκτὸς τοῦ μάρτυρος, ὁ ὁποῖος ὑπέσθη σχεδὸν ὀλικήν καταστροφήν, αἱ ἀποδόσεις τῶν ὑπολοίπων εἶναι ἄριστα καὶ δὲν διαφέρουν μεταξύ των στατιστικῶς, ἂν καὶ προέκυψαν κατὰ τὰς προηγουμένας μετρήσεις (Ἰσυνίου καὶ Ἰσυλίου) μικρὰ διαφορά ὡς πρὸς τὸ ὕψος τῶν ζημιῶν. Ἡ μὴ διαφοροποίησις τῶν ἀποδόσεων κατὰ τρόπον σύμφωνον πρὸς τὰς προηγουμένας μετρήσεις ἀποδίδεται, ἄφ' ἑνὸς μὲν, εἰς τὴν ἀναπόφευκτον ἀνομοιομορφίαν τῶν πειραματικῶν τεμαχίων (διὰ τῆς ὁποίας, ὡς γνωστόν, δὲν ἀποκαλύπτονται αἱ μικροδιαφοραὶ), ἄφ' ἑτέρου δέ, εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἀπωλειῶν δι' ἐνισχύσεως (καλυτέρας διατροφῆς) τῶν ὑπολοίπων σταφυλῶν.

Ἡ στρεμματικὴ παραγωγή εἰς χλωρὰν (ἀνεξαρτήτως περιεκτικότητος εἰς σάκχαρον) ἀνέρχεται κατὰ μέσον ὄρον εἰς 99,4% κιλά διὰ τὸν μάρτυρα καὶ εἰς 819—994 κιλά διὰ τὰ ψεκασθέντα τεμάχια.

Ἡ ἐπιδημία τοῦ περονόσπορου εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ πειράματος

1) Αἱ πρωτογενεῖς μολύνσεις φαίνεται ὅτι ἔλαβον χώραν κατὰ τὰς βροχοπτώσεις τῆς 26)4)63, ἐνισχυθεῖσις τῆς ἀποκτηθείσης ὑγρασίας τοῦ ἐδάφους ἐκ τῶν βροχοπτώσεων τῆς 22)4)63. Κατόπιν τούτου αἱ πρωτογενεῖς μολύνσεις πρέπει νὰ θεωρηθῶν καθυστερημένα ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι δὲν ἐπραγματοποιήθησαν εἰς ἄλλας περιοχὰς ὑπὸ διαφορετικὰς συνθήκας βροχῶν.

2) Ὁ πρῶτος ψεκασμὸς ἐκρίθη ἀναγκαῖος πρὶν ἐκπνεύση ὁ χρόνος ἐπάσσεως καὶ παραχθῶν τὰ πρῶτα μολύσματα (κονίδια) δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἐγένετο τὴν 30)4)63.

3) Αἱ πρῶται κηλίδες παρατηρήθησαν ἐπὶ τοῦ μάρτυρος τῆν 7)5)63 καὶ φαίνεται ὅτι προήλθον ἀπὸ τὰς μολύνσεις τῆς 2)5)63.

4) Ἀπὸ τὴν 7)5)63 ἕως τὴν 18)5)63 ἐπραγματοποιήθησαν ἀλλεπάλληλοι μολύνσεις ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐπροστατεύθη ἡ σταφιδάμπελος διὰ τοῦ ψεκασμοῦ τῆς 7)5)63.

5) Ἀπὸ 19)5)63, ὅτε αἱ ἐστία μολύνσεως ἐπληθύνθησαν, μέχρι 31)5)63 ἡ σταφιδάμπελος ἐπροστατεύθη διὰ τοῦ ψεκασμοῦ τῆς 19)5)63, ἀλλὰ τὸ τέλος τῆς περιόδου (27)5—1)6)63) ποῦ ἦταν περισσότερο ἐπικίνδυνον λόγῳ ἐκπλύσεως τῶν φαρμάκων, ἐμφανίσσεως νέων φύλλων καὶ μειωμένης δραστικῆς ἰκανότητος τῶν

φαρμάκων, ἦτο ξηρὸν ἀπὸ ἀπόψεως βροχοπτώσεων.

Ὁμοίως ἀπὸ 1—12)6)63, ἡ σταφιδάμπελος ἐπροστατεύθη διὰ τοῦ ψεκασμοῦ τῆς 1)6)63, ἀλλὰ καὶ πάλιν τὸ τέλος τῆς περιόδου ἦτο ξηρὸν.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τὰς ἐπεμβάσεις τῆς 30)4)63 καὶ 7)5)63 ἠκολούθησαν λίαν δυσμενεῖς συνθήκαι, τὰς ἐπεμβάσεις ὁμοῦ τῆς 19)5)63 καὶ 1)6)63 ἠκολούθησαν εὐνοϊκώτεραι συνθήκαι, διότι τὸ τέλος τῶν διαστημάτων 19—31)5)63 καὶ 1—12)6)63 (δὲλεπε πίνακα 2) ἔσπερευτο βροχοπτώσεων, κατὰ συνέπειαν, ἡ ἐπιτυχῆς καταπολέμησις πιθανὸν νὰ θεωρηθῆ ὡς συμπωματικῆ.

Δὲν γνωρίζομεν δηλ. τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν ψεκασμῶν ἂν ἐπιπτον βροχαὶ καὶ καθ' ὅλο τὸ διάστημα 19)5)63—12)6)63. Ἡ περίπτωση εἰς ὁμοῦ τῶν συνεχῶν βροχοπτώσεων ἀπὸ 1)5—12)6 εἶναι σπανία καὶ δὲν πρέπει, ὡς ὑπόθεσις πιθανῆς ἐμφανίσσεως τῆς, νὰ θέτῃ ἐν ἀμφιβολίῃ τὴν καταπολέμησιν τοῦ παρασίτου διὰ τῶν ψεκασμῶν τοῦ πειράματος, ἐφαρμοζομένων πλὴν ὡς μεθόδου καταπολέμησεως τοῦ περονόσπορου εἰς συνθήκας παρομοίας πρὸς ἐκείνας τοῦ πειράματος.

Ἦταν ὁμοῦ πολλὸν πιθανὸν αἱ βροχοπτώσεις τῶν διαστημάτων 19—31)5)63 καὶ 1—12)6)63 νὰ ἐπιπτον εἰς τὸ τέλος αὐτῶν καὶ διχὲ εἰς τὴν ἀρχὴν. Ἡ κατάστασις προφανῶς θὰ ἦτο τότε χειρότερη, διότι αἱ βροχοπτώσεις θὰ εὕρισκον ἄφ' ἑνὸς μερικὰ νεαρὰ φύλλα ἀκάλυπτα φαρμάκου, ἄφ' ἑτέρου δέ, τὰ φυτοφάρμακα τοῦ προηγουμένου ψεκασμοῦ μειωμένης δραστικῆς ἰκανότητος λόγῳ ἐπιδράσεως διαφόρων παραγόντων, ὅπως εἶναι ὁ ἥλιος, ἡ δρόσος (ἔκπλυσις) κ.τ.λ. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν θὰ ἦτο πιθανῶς ἐνδεειγμένον νὰ μειώσωμεν τὸ μεταξὺ δύο διαδοχικῶν ψεκασμῶν διάστημα τῶν 12 ἡμερῶν, ἐκτιμώντες τὴν κατάστασιν ὡς ἑξῆς:

Μία βροχή, ὡς γνωστόν, ἡ ὁποία δὲν εἶδει σταγονάδας ὑδατος διαπρουνόμενας περισσότερο ἀπὸ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν δὲν δύναται νὰ ὑποδομηθῇ τὰ κονίδια εἰς νὰ βλαστῆσιν καὶ εἰσέλθωσιν ἐντὸς τοῦ φυτοῦ. Μία ὁμοῦ βροχὴ μεγαλυτέρας διάρκειας ὑποδομηθῇ τὴν εἴσοδον τοῦ παρασίτου ἀρκεῖ νὰ μεταφέρῃ ὁ ἀνεμος, ὁ ὁποῖος τὴν συνοδεύει, κονίδια ἐπιδεκτικὰ μολύνσεων. Ἡ βροχὴ αὕτη χαρακτηρίζεται ὡς βροχὴ «μολύνσεως» καὶ ὅταν πίπτει πρὸς τὸ τέλος τοῦ 12ῆμέρου πρέπει νὰ τὴν προλάβωμεν.

Διὰ νὰ ὑπάρχουν ὁμοῦ εἰς τοὺς ἀμπελῶνας ζωτικὰ κονίδια πρέπει νὰ ἔχουν